

3:5

En person har – utan att protestera – betalat bruksavgifter för vatten och avlopp under flera år för en fastighet som han inte ägde. Hans passivitet har inte ansetts grunda ett avtal om avgiftsskyldighet med va-anläggningens huvudman.

I räkning med förfallodag den 30 april 1982 påförde Danderyds kommun R.B. bl a preliminär bruksavgift för va med 579 kr 30 öre. Avgiften avsåg förbruksavgift under tiden den 4 februari – den 30 april 1982 för en fastighet, belägen inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning.

Kommunen yrkade vid Va-nämnden att R.B. skulle förpliktas betala avgiften jämte ränta. R.B. bestred kravet med motiveringen att han aldrig ägt fastigheten.

Kommunen anförde: Det vitsordas att R.B. aldrig ägt fastigheten. Kommunen har emellertid utgått ifrån att så varit fallet eftersom R.B. vid ansökan 1964 om abonnemang för elförsörjning till fastigheten uppgav att han var ägare till den. Alltsedan dess har kommunen sänt fakturor på va-avgifter till R.B. som betalat dessa i vederbörlig ordning. Det görs gällande att R.B. genom att under denna långa tid betala va-avgifterna utan att protestera har ingått avtal med kommunen om abonnemang avseende brukande av va-anläggningen och att han därigenom övertagit fastighetsägarens betalningsansvar avseende bruksavgifterna för va. På begäran av R.B. upphörde avtalet den 1 juni 1982 i samband med att abonnemanget för elförsörjningen upphörde.

R.B. anförde: Han har aldrig ägt fastigheten och har ej heller varit medveten om att kommunen utställt räkningar avseende va-avgifter i hans namn eftersom han vistats utomlands sedan 1969. Han försattes i konkurs den 28 juli 1982.

Va-nämnden yttrade:

För avgiftsskyldighet enligt lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar svarar som huvudregel fastighetsägaren. Om emellertid huvudmannen för va-anläggningen har träffat avtal med annan än fastighetsägaren om brukande av anläggningen är det istället denne som har att svara för avgiftsskyldigheten. Särskild form för sådant avtal är inte föreskriven.

Det är ostridigt att R.B. aldrig ägt fastigheten och inte i egenskap av fastighetsägare är betalningsskyldig för den fordrade avgiften. Enligt kommunen har dock abonnemangsavtal träffats mellan kommunen och R.B. genom att han under alla år tillställts räkningar och inte protesterat mot dem utan, som kommunen uppfattat det, betalat

dem. Huruvida avtal om abonnemang på va har slutits på det sätt kommunen gjort gällande måste bedömas mot bakgrund av dels att – enligt huvudregeln – fastighetsägaren är betalningsskyldig dels att förhållandet mellan huvudmannen och brukare av anläggningen är offentlighetsrättsligt präglat. Sistnämnda omständighet innebär att särskilda krav måste ställas för att anse att avtal – när uttrycklig viljeförklaring på ömse sidor saknas – har slutits. Passivitet från en parts – i detta fall brukarens – sida kan därför inte tillmätas samma betydelse som eljest. Det får bli en bedömning från fall till fall när kraven för att anse avtal slutet är uppfyllda. Kommunen, som därjämte har bevisbördan för att huvudregeln skall frångås, har inte visat att avtal om abonnemang träffats med R.B. Kommunens talan skall därför ogillas.

Va-nämnden ogillade kommunens talan.

Beslut: 1985-05-23, BVA 47

Mål nr: VA 180/83